

Toetrede

Liturgie van die Lig

Woorddiens

Lesing 1: Markus 12:38-44 (1953)

³⁸ EN Hy het aan hulle in sy onderrig gesê: Pas op vir die skrifgeleerdes wat graag in lang klere rondloop en van begroetinge op die markte hou

³⁹ en van die voorste banke in die sinagoges en die voorste plekke by die maaltye —

⁴⁰ hulle wat die huise van die weduwees opeet en vir die skyn lang gebede doen. Hulle sal 'n swaarder oordeel ontvang.

⁴¹ EN Jesus het reg voor die skatkis gaan sit en gekyk hoe die skare geld in die skatkis gooi. En baie rykes het veel ingegooi.

⁴² En daar kom een arm weduwee en gooi twee geldstukkies in, dit is 'n oortjie.

⁴³ Toe roep Hy sy dissipels na Hom en sê vir hulle:

Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie arm weduwee het meer ingegooi as almal wat in die skatkis gegooi het.

⁴⁴ Want hulle het almal uit hulle oorvloed ingegooi; maar sy het uit haar gebrek ingegooi alles wat sy gehad het, haar hele lewensonderhoud.

Lesing 2: Rut 3:1-5, 4:13-17 (1953)

¹ TOE sê haar skoonmoeder Naómi vir haar: My dogter, sal ek nie vir jou 'n rusplek soek, dat dit goed met jou kan gaan nie?

² Nou dan, is Boas by wie se diensmeisies jy gewees het, nie ons bloedverwant nie? Kyk, hy wan vannag op die vloer gars uit.

³ Was jou dan en self jou en trek jou klere aan, en gaan af na die vloer toe; laat jou deur die man nie herken totdat hy klaar geëet en gedrink het nie.

⁴ Maar as hy gaan slaap, let dan op die plek waar hy gaan slaap; kom dan nader, maak sy voetenent oop en gaan lê; en hy sal jou te kenne gee wat jy moet doen.

⁵ En sy antwoord haar: Alles wat u sê, sal ek doen.

...

¹³ So het Boas Rut dan geneem, en sy het sy vrou geword; en hy het by haar ingegaan, en die HERE het vir haar swangerskap gegee, en sy het 'n seun gebaar.

¹⁴ Toe sê die vrou vir Naómi: Geloofd sy die HERE wat aan jou vandag 'n lossen nie laat ontbreek het nie! En mag sy naam in Israel geroem word!

¹⁵ Hy sal vir jou een wees wat jou siel verkwik en jou grysheid versorg; want jou skoondogter wat jou liefhet, het hom gebaar, sy wat vir jou meer werd is as sewe seuns.

¹⁶ En Naómi het die kind geneem en op haar skoot gesit, en sy het sy pleegmoeder geword.

¹⁷ En die buurvrou het hom 'n naam gegee en gesê: Vir Naómi is 'n seun gebore! En hulle het hom genoem Obed; hy was die vader van Ísai, die vader van Dawid.

Broodjies vir die Pad

In the Epilogue to his massive study, *The Birth of Christianity*, John Dominic Crossan cites Psalm 82 as “the single most important text in the entire Christian Bible” while noting that “it comes, of course, from the Jewish Bible.”

*God has taken his place in the divine council;
in the midst of the gods he holds judgment:
“How long will you judge unjustly
and show partiality to the wicked?
Give justice to the weak and the orphan;
maintain the right of the lowly and the destitute.
Rescue the weak and the needy;
deliver them from the hand of the wicked.”*

*They have neither knowledge nor understanding,
they walk around in darkness;
all the foundations of the earth are shaken.*

*I say, “You are gods,
children of the Most High, all of you;
nevertheless, you shall die like mortals,
and fall like any prince.”*

*Rise up, O God, judge the earth;
for all the nations belong to you!*

Crossan comments:

... that short psalm best summarizes for me the character of the Jewish God as Lord of all the world. It imagines a mythological scene in which God sits among the gods and goddesses in divine council. Those pagan gods and goddesses are all dethroned not just because they are pagan, nor because they are other, nor because they are competition. They are dethroned for injustice, for divine malpractice, for transcendental malfeasance in office. They are rejected because they do not demand and effect justice among the peoples of the earth. And that justice is spelled out as protecting the poor from the rich, protecting the systematically weak from the systematically powerful. Such injustice creates darkness over the earth and shakes the very foundations of the world. (Birth of Christianity, p. 575)

<http://gregoryjenks.com/2012/11/04/pentecost-24b-11-november-2012>

◆◆◆

Mark provides us with one of the most permanently surprising sayings in the gospels when, after noting a widow drop small change-- "all she had to live on" --into the offering boxes, Jesus declares that she has given more out of her poverty than those who gave large gifts gave out of their abundance! Giving/gift/"pure givenness" play a much different role in our lives than we realized, perhaps until now. It is Jean-Luc Marion who writes about "pure givenness." He describes a slow-growing realization that "begins when the potential giver suspects that another gift has already preceded her...." (*The Visible and the Revealed*, p. 91) One is not born and does not survive childhood without the

generosity of many others, parents especially, of course. I begin to understand that I would not be who I am were it not for the generosity of others, some known to me and many others forever anonymous, who nurtured me and opened up the world to me. This realization, Marion continues, leads one to realize "she owes something, to which she owes [to] herself to respond." A cycle, habit, personality change, conversion is set in motion by a conscious decision to be one who gives. Marion's own words are: "...the gift comes about by the decision, by the giver, to give, but which also means that this decision implies that the giver feels herself obliged, and hence, obligated..." by all the gifts that preceded her and benefit her. Simply put, "The decision to make a gift implies, first of all, the decision to make oneself a giver." This is not just some warm, fuzzy feeling that arises occasionally, this is how I chose to live my life, this is who I chose to become.

Ruth, Naomi, the widow who fed Elijah, the widow Jesus observed put her last pennies into the Temple offering box all made the decision to be "givers." To which Jesus adds, they were "givers" not out of abundance, because there was nothing tangible to give, but gave out of "poverty." The decision to be a giver is not made when I already have more than I basically need, but when I have assumed I have nothing left to give. Giving/gift/"pure givenness" is that "secret" that brings life to Life and can even sometimes bring something out of nothing.

<http://sacraconversazione.blogspot.com/2009/10/proper-27-year-b.html>

Origen (185–254 AD)

from [Against Celsus, Book VIII, Chap. 73](#)

And as we — by our prayers —
vanquish all the demons that stir up war,
and lead to the violation of oaths,
and disturb the peace,
we in this service
are much more helpful to the kings
than those who go into the field
to fight for them.

And we do take our part in public affairs,
when along with righteous prayers,
we practice self-denying disciplines and
meditations,
which teach us to despise pleasures,
and not to be lead astray by them.
And none fight better for the king
[and his role of preserving justice]
than we do.
We do not indeed fight under him,
although he demands it;
but we fight on his behalf,
forming a special army of piety
by offering our prayers to God.

http://www.journeywithjesus.net/PoemsAndPrayers/Origen_Against_Celsus.shtml

Brood vir die Pad

Niemand tref dit nét mooi met die heelal

deur Wilhelm Jordaan

Daar is baie grappies oor optimiste en pessimiste; soos dat 'n pessimis iemand is wat gedwing word om met 'n optimis saam te leef. En andersom!

Dié opponerende lewenshoudings, gedra deur positiwiteit en negatiwiteit, loop al eeue lank saam met die mens.

In die 1950's het die Amerikaner Norman Vincent Peale die destydse wêreld gaande gehad met *The Power of Positive Thinking*; dat 'n daaglikse dosis gelukkige gedagtes die geluksgewoonte skep wat van die lewe 'n voortgaande geluksfees maak.

Daaruit het 'n kultus van positiwiteit gevolg; met duisende boeke, artikels en selfhelpkursusse, byvoorbeeld *The Secret* deur Rhonda Byrne: Alle goeie dinge én die slegtes wat jou tref, trek jy na jouself aan – volgens die heelal se trekpleisterwet. Blykbaar sterker as swaartekrag!

Daarvolgens moet jy emosies soos melankolie en droefheid soos die pes vermy; altyd blymoedig en glimlaggend leef. Soos dit aangeteken word in Eleanor Porter se roman *Pollyanna*.

Daarin word 'n jong meisie, Pollyanna, geleer om altyd die "glad game" te speel – om in elke situasie iets te vind waaroor jy gelukkig kan voel. Soos toe sy met 'n Kersfees in 'n weeshuis gehoop het sy kry 'n pop.

Toe kry sy 'n paar krukke, en moes bly wees, want sy had dit nie nodig nie! En toe haar pa sterf, was dit 'n goeie ding, want so kon hy hemel toe gaan om by haar oorlede ma te wees.

Die gevaar van oordrewe positiwiteit spreek vanself. Dit trivialisier die waarde van 'n deurdagte positiewe lewensuitkyk en maak mens blind en ongevoelig vir pynlike maar belangrike woelinge in jou gemoedslewe.

Daarby verhinder dit 'n kritiese ingesteldheid. Soos David Collinson aantoon in *The Weakness of Positive Thinking* – dat die huidige wêreldwye resessie aan sakeleiers se roekelose optimisme te wyte is.

Oordrewe pessimisme is sekerlik nie die gepaste "teengif" vir oordrewe optimisme nie, want dit laat jou leef in afwagting van die ergste (wat selde gebeur) en jy tower aanhoudend "horrible imaginings" op à la Shakespeare se *Macbeth*.

Daaruit kom algaande koerslose en slordige emosies – soos woede, vrees, selfbejammering en verlekking in swartgalligheid en slagofferskap. Dit wek voorgesette negativisme en passiewe daadloosheid.

Tussen dié maklike uiterstes is daar 'n moeiliker maar gepaster lewenshouding – 'n genaakbare realisme waaraan N.P. van Wyk Louw in sy "Groot Ode" uitdrukking gee: "...niemand tref dit móóí met die heelal nie/eintlik moet ons leer ironies lewe:".

Dit veronderstel 'n bewustheid van lewensteenstrydigheid en eie dubbelhartigheid; dat donker en lig en vrees en moed saam in jou woel. En om dit alles te omhels as vormende lewensgoed waaruit waagmoedige lewensbetrokkenheid kom – sonder die las van oordrewe optimisme of pessimisme.

<http://www.beeld.com/Rubrieke/WilhelmJordaan/Niemand-tref-dit-net-mooi-met-die-heelal-20121106>